

Steder efter et Forhold, som svarer til det, Stierne af lignende asfurerede Steder svare, idet der ved Udtrykket „Stier“ kun forståes Godsseierne, Selveierne og Arvesæsterne med Ret til at sælge og pantsætte. Men da Omkostningerne for Fæstegodssets Vedkommende altsaa maa bæres af Godsseierne, medmindre der igjen er truffet særlig Accord med Fæsterne om en Refusjon, medfører dette en Ubillighed mod Godsseierne, som i alt Fald efter de nuværende Regler have den særlige Forpligtelse at holde Sprøite paa egen Bekostning, og som muligen aldeles ikke have nogen Indflydelse paa Beslutningen angaaende Anskaffelse af Communesprøite.

Det bemærkes forøvrigt, at her bør tages Hensyn til Taxationsværdien til Assurance og ikke til Assurancesummen selv, da disse Størrelser kunne differere betydeligt, eftersom det staaer Vedkommende frit for at ned sætte Forsikringssummen under Taxationen.

Da Omkostningerne bør lignedes paa Communes Beboere som saadanne og af disse svares directe til Sogneforstanderskabet, vil heraf følge, at disse Udgifter optages i Communes aarlige Regnskab.

Til 6te Capitel.

Om Foranstaltninger i Anledning af opkommen Ildbrand.

De hidtilgældende Forrifter herom indholdes i Forordningen af 29de Febr. 1792 Cap. III, hvis Bestemmelser tildeels her ere optagne. Men da flere væsentlige Bestemmelser deels aldeles savnedes, deels trængte til en mere detailleret Udførelse eller til Stjærpelse, saaledes navnlig med Hensyn til den Orden, der bør søges overholdt paa Brandstedet, den nødvendige Commando under Branden og Straffebestemmelserne, ere de i denne Henseende fornødne Forandringer og Tilføielser foretagne.

§§ 81—82.

Disse §§ ere optagne fra Forordn. af 29de Febr. 1792 §§ 19 og 20. Kun er det anseet rigtigere at lade den for Fordølgelse af op-

kommen Ild fastsætte Mulct, der hidtil gaves som Belønning til den, der opdagede en forfulgt Ild, tilfalde Jurisdictionens Politikaase efter den almindelige Regel i Udkastets § 98.

§§ 83—84.

Ifr. Forordn. af 29de Febr. 1792 §§ 21 og 22. Den i Udkastets §§ nævnte Afstand af respective 2 og 1 Mill refererer sig til Bestemmelsen i Udkastets § 73.

§ 85.

Det følger af sig selv, at den i Paragraphen omtalte, udenfor Omgangen foretagne, Tour bør regnes Vedkommende tilgode.

§ 86.

Denne Paragraph indeholder de Bestemmelser, der ere ansete nødvendige, for at det mødende Mandskab saa hurtig som muligt kan blive samlet, ordnet og modtage Anvisning til dets Anvendelse.

§ 87.

En væsentlig Ulempe, der i Reglen finder Sted ved enhver Ildbrand paa Landet, er den hidtilværende Mangel paa Commando, idet Forrifterne i Forordningen af 29de Februar 1792 § 25, og 26de Marts 1800 § 7 A Nr. 1 have viist sig utilstrækkelige. Politimesteren og Branddirecteuren, der have større Districter, ville, naar ikke Branden er i deres Nærhed eller de tilfældigviis ere tilstede, vanskeligt kunne komme til Brandstedet i rette Tid, og den Gæste, som kan paatage sig Commandoen, er da Brandfogden. Men foruden at denne i Almindelighed ikke kan antages at være i Besiddelse af den fornødne Conduite, Overblik og Indsigt til at ordne og lede de nødvendige Foranstaltninger til Ildens Standning, er det derhos en væsentlig Hindring i denne Henseende, at han er Eigemand med dem, som han skal commandere, og at han derfor vanskeligt vil kunne staae sig den fornødne Autoritet over disse. Følgen heraf har da været, at den nødvendige Enhed og Samvirken efter en fornøstlig Plan ikke er opnaaet, men at Enhvet har handlet efter eget Lykke og saaledes indvirket forstyrrende paa det Gøle,